

Κούρτ' Γκελντί

Στα Θρακικά, αναφέρεται από τον αείμνηστο Γιάννη Γουριδίδη, σχετικά με τα λαογραφικά των Βρυσικών,

ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟ Ή ΖΩΝΤΑΝ ΤΕΠΕΣ Ή ΑΣΑΡΛΙΚ

Ο λόφος βρίσκεται στα νότια του χωριού και σε απόσταση 2 χιλιομέτρων απ' αυτό.

Η παράδοση λέει ότι το μέρος αυτό διάλεξαν αρχικά για να κτίσουν το Κάστρο δηλαδή το Διδυμοτείχο. Οι εργασίες άρχισαν, όλη τη μέρα έκτιζαν τα τείχη, το βράδυ πήγαιναν εργάτες και μάστορες στο χωριό να κοιμηθούν. Το πρωί όμως που πήγαιναν στη δουλειά τους έλειπαν τα εργαλεία τους. Ψάχνοντας τάβρισκαν στον Καλέ στο σημερινό Κάστρο του Διδυμοτείου. Αυτό επαναλήφθηκε αρκετές φορές. Η εξήγηση δόθηκε: Ήταν θέλημα Θεού να γίνει κάστρο στον Καλέ. Έτσι και έγινε. Σταμάτησαν οι εργασίες κι άρχισαν στον Καλέ.

Στο πέρασμα του χρόνου καταστράφηκαν τα μισοφτιασμένα τείχη, έμειναν όμως τα σημάδια (τα χηψ) τους μέχρι σήμερα, από αυτό πήρε και τόνομα **Παλιόκαστρο**. Οι βρυσικιώτες χρησιμοποιούν συνήθως, για το λόφο αυτό το όνομα **Ζωνταν Τεπε** (λόφος των Ζωντανών) και **Ασαρλικ** (Άγγονι), τα οποία συνδέονται με γεγονότα της νεότερης ιστορίας του τόπου. Ο λόφος αυτός δεσπόζει στην περιοχή και έτσι έχει στρατηγική αξία. Γι' αυτό και επί Τουρκοκρατίας ήταν η βάση και το ορμητήριο διαφόρων ληστοσυμμεριών.

Πάνω στο λόφο αυτό φυλάκιζαν ή σκότωναν οι ληστές τους σιχαλιώτες τους. Στην κορυφή υπάρχει, βρίσκεται ακόμη και σήμερα, βαθύ πηγάδι στο οποίο φυλάκιζαν τους σιχαλιώτες. Σήμερα το πηγάδι αυτό, το οποίο από πέτρες και χώματα γέμισε αρκετά, έχει βάθος περίπου

6 μέτρα, διάμετρο στοίμιου 1,5 μέτρα και διάμετρο στη μέση του βόθρου περίπου 3 μέτρα. Εκεί κοντά στο πηγάδι - φυλακή, ήταν στημένη η κρεμάλα, το ασαρλικ, στην οποία κρεμούσαν τους καταδικασθέντες από το ληστικό νόμο, σε θάνατο. Μια επίσκεψη πάνω στο λόφο πείθει τον επισκέπτη ότι πριν από πολλά χρόνια κάτι προσπάθησαν να κάνουν οι άνθρωποι εκεί. Ο επισκέπτης θα δει τα σημάδια των τειχών, το πηγάδι φυλακή, τις πελεκημένες (λαξευτές) πέτρες.

Μια δεύτερη εκδοχή, διαφορετική από αυτή του κ. Γουριδίδη, θέλει στο ρέμα να υπάρχουν ορυχεία. Αυτό μαρτυρούν και οι γαλαρίες που ακόμη υπάρχουν στην τοποθεσία. Το Ασαρλικ ήταν πιθανόν ο καταυλισμός των εργατών και του προσωπικού που δούλευαν σ' αυτό. Τα λαξευμένα δωμάτια στο βράχο, το πηγάδι στην κορυφή, τα σκαλιά και η αποχέτευση είναι απομεινάρια του οικισμού.

Στους πρόποδες, λοιπόν, του Ασαρλικ τρέχει το ρέμα **Τζεντί Ντερέ**, το οποίο έχει και αυτό τη δική του παράλληλη και ίσως κοινή πορεία στο χρόνο με αυτή του Παλιόκαστρου, η οποία ξεκινάει λίγο νοτιότερα από αυτή του ίδιου του Διδυμοτείου.

Στα χρόνια της Γερμανικής κατοχής και πάλι, η περιοχή έγινε καταφύγιο αντιστατών. Αντίρρηση Λημέρια λέγονται και σήμερα οι λόφοι στις πηγές του ρεματός. Ο παππούς μου, μου διηγήθηκε την ελάχιστη ιστορία για την εποχή εκείνη: «Έρσθαν οι

Ρέμα

Γερμανοί για τους αντάρτες και έστειλαν στρατό στα λημέρια να τους πιάσουν. Ένας μικρός και αγαθός, απ' ό,τι φαίνεται, τσιπώνος όταν τους είδε, πιθανόν να ήταν και μελιμένος, φώναξε προς τους άλλους τσιπαναριούς «Κουρτ' γκελντί, Ντουσράν' γκελντί». Οι αντάρτες τον άκουσαν πήραν το συνθήμα και μάλλον γλίτωσαν.»

Όταν άκουσα λοιπόν ότι στο ρέμα πρόκειται να κατασκευαστεί φράγμα κύλιως έτσι άρχισα να φωνάζω κι εγώ, πες από αγαθούση, πες από συμπάθεια για τον τόπο, μπας και γλιτώσουν τούτη τη φορά όχι άνθρωποι αλλά ο τόπος. Το φράγμα λέει θα γίνει για την απορρόφηση κάποιων ευρωπαϊκών κονδυλίων, με το πρόσχημα μάλιστα της προστασίας των άγριων ζώων από λεηλυβρία σε περιόδους έπρασας. Το Τζεντί Ντερέ είναι ένα ρέμα με ιδιαίτερη φυσική ομορφιά. Στο μονοπάτι μέσα στο δάσος, δίπλα στις απότομες όχθες του ρεματός υπάρχει μια φανταστική διαδρομή με ένα μικρό φαράγγι, πλατύματα, καταράκτες και βόθρες. Όμορφο όλο το χρόνο και τώρα πάλι την άνοιξη, γεμάτο

Παλιόκαστρο

με ήχους από τα αβρόνια νερά που τρέχουν, με μια εγγιολούλουδα, το θαμάρι γιάννη.

Το Ασαρλικ με την όμοια δυστυχώς ακόμη, με την θέα του στο κάμπο, δέχο χτυπήματα από τα παρά τ κασμάδες των παράνομω χρυσούστην, χωρίς κανέ

αντιδράσει. Τ

ετοιμάζεται ν χτυπήματα. Όλοι πρέπει και γλιτώσουν του τόπου μα θέσουμε κάτι αρμόδιος αρχ καυτούς μας

Έχουμε μάθε μας. Έχουμε αμεφία της εκτίμησε την περιβάλλοντα μερικές χιλιά ευρώ να γίνει βασικός παρ πρέπει να αρ

διαχαρατιστούν οι επόμενοι να γνωρίζουν καλύτερα. Γι σταματήσουμε να λέμε στ ιστορίες για το Κάστρο, τ μαστόρους, τους ληστές, αφαιρέσουμε από τη ζωή κομμάτι του τόπου μας. Γι «οιάζουμε» όλα εμείς;::

Στα Θρακικά , αναφέρεται από τον αείμνηστο Γιάννη Γουριδίδη, σχετικά με τα λαογραφικά των Βρυσικών,

ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟ Ή ΖΩΝΤΑΝ ΤΕΠΕΣ Ή ΑΣΑΡΛΙΚ

Ο λόφος βρίσκεται στα νότια του χωριού και σε απόσταση 2 χιλιομέτρων απ' αυτό.

Η παράδοση λέει ότι το μέρος αυτό διάλεξαν αρχικά για να κτίσουν το Κάστρο δηλαδή το Διδυμότειχο. Οι εργασίες άρχισαν, όλη τη μέρα έκτιζαν τα τείχη, το βράδυ πήγαιναν εργάτες και μάστοροι στο χωριό να κοιμηθούν. Το πρωί όμως που πήγαιναν στη δουλειά τους έλειπαν τα εργαλεία τους. Ψάχνοντας τάβρισκαν στον Καλέ στο σημερινό Κάστρο του Διδυμοτείχου. Αυτό επαναλήφθηκε αρκετές φορές. Η εξήγηση δόθηκε: Ήταν θέλημα Θεού να γίνει κάστρο στον Καλέ. Έτσι και έγινε. Σταμάτησαν οι εργασίες κι' άρχισαν στον Καλέ.

Στο πέρασμα του χρόνου καταστράφηκαν τα μισοφτιαγμένα τείχη, έμειναν όμως τα σημάδια (τα ίχνη) τους μέχρι σήμερα, από αυτά πήρε και τόνομα Παλαιόκαστρο. Οι Βρυσικιώτες χρησιμοποιούν συνήθως, για το λόφο αυτό το όνομα Ζωνταν Τεπέ (λόφος των Ζωντανών) και Ασαρλίκ (Αγχόνη), τα οποία συνδέονται με γεγονότα της νεότερης ιστορίας του τόπου. Ο λόφος αυτός δεσπόζει στην περιοχή και έτσι έχει στρατηγική αξία. Γι' αυτό και επί Τουρκοκρατίας ήταν ή βάση και το ορμητήριο διαφόρων ληστοςυμμοριών.

Πάνω στο λόφο αυτό φυλάκιζαν ή σκότωναν οι ληστές τους αιχμαλώτους τους. Στην κορυφή υπήρχε, βρίσκεται ακόμη και σήμερα, βαθύ πηγάδι στο οποίο φυλάκιζαν τους αιχμαλώτους. Σήμερα το πηγάδι αυτό, το οποίο από πέτρες και χώματα γέμισε αρκετά, έχει βάθος περίπου 6 μέτρα, διάμετρο στομίου 1,5 μέτρα και διάμετρο στη μέση του βάθους περίπου 3 μέτρα. Εκεί κοντά στο πηγάδι - φυλακή, ήταν στημένη η κρεμάλα, το ασαρλίκ, στην οποία κρεμούσαν τους καταδικασθέντες από το ληστρικό νόμο, σε θάνατο. Μία επίσκεψη πάνω στο λόφο πείθει τον επισκέπτη ότι πριν από πολλά χρόνια κάτι προσπάθησαν να κάνουν οι άνθρωποι εκεί. Ο επισκέπτης θα δει τα σημάδια των τειχών, το πηγάδι φυλακή, τις πελεκημένες (λαξευτές) πέτρες.

Μια δεύτερη εκδοχή, διαφορετική από αυτή του κ. Γουρίδη, θέλει στο ρέμα να υπάρχουν

Κουρτ γκελντί

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 04 Δεκέμβριος 2009 21:02 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 04 Δεκέμβριος 2009 21:17

ορυχεία. Αυτό μαρτυρούν και οι γαλαρίες που ακόμη υπάρχουν στην τοποθεσία. Το Σαρλίκ ήταν πιθανόν ο καταυλισμός των εργατών και του προσωπικού που δούλευαν σ' αυτά. Τα λαξευμένα δωμάτια στο βράχο, το πηγάδι στην κορυφή, τα σκαλιά και η αποχέτευση είναι απομεινάρια του οικισμού.

Στους πρόποδες, λοιπόν, του Ασαρλίκ τρέχει το ρέμα Τζεντί Ντερέ, το οποίο έχει και αυτό τη δική του παράλληλη και ίσως κοινή πορεία στο χρόνο με αυτή του Παλαιόκαστρου, η οποία ξεκινάει λίγο νωρίτερα από αυτή του ίδιου του Διδυμοτείχου.

Στα χρόνια της Γερμανικής κατοχής και πάλι, η περιοχή έγινε καταφύγιο ανταρτών. Αντάρτικα Λημέρια λέγονται και σήμερα οι λόφοι στις πηγές του ρέματος. Ο παππούς μου, μου διηγήθηκε την εξής ιστορία για την εποχή εκείνη: «Έμαθαν οι Γερμανοί για τους αντάρτες και έστειλαν στρατό στα λημέρια να τους πιάσουν. Ένας μικρός και αγαθός, απ' ότι φαίνεται, τσοπάνος όταν τους είδε, πιθανόν να ήταν και μιλημένος, φώναξε προς τους άλλους τσοπαναραίους «Κουρτ' γκελντί. Ντουςμάν' γκελντί». Οι αντάρτες τον άκουσαν πήραν το σύνθημα και μάλλον γλίτωσαν.»

Όταν άκουσα λοιπόν ότι στο ρέμα πρόκειται να κατασκευαστεί φράγμα κάπως έτσι άρχισα να φωνάζω κι εγώ, πες από αγαθοσύνη, πες από συμπάθεια για τον τόπο, μπας και γλυτώσουν τούτη τη φορά όχι άνθρωποι αλλά ο τόπος. Το φράγμα λέει θα γίνει για την απορρόφηση κάποιων ευρωπαϊκών κονδυλίων, με το πρόσχημα μάλιστα της προστασίας των άγριων ζώων από λειψυδρία σε περιόδους ξηρασίας.

Το Τζεντί Ντερέ είναι ένα ρέμα με ιδιαίτερη φυσική ομορφιά. Στο μονοπάτι μέσα στο δάσος, δίπλα στις απότομες όχθες του ρέματος υπάρχει μια φανταστική διαδρομή με ένα μικρό φαράγγι, πλατώματα, καταρράκτες και βάθρες. Όμορφο όλο το χρόνο και τώρα πάλι την άνοιξη, γεμάτο με ήχους από τα αηδόνια που κελαηδούν, με νερά που τρέχουν, με μυρωδιές από τα αγριολούλουδα, το θυμάρι, τον αγριοβιόσμο, τη ρίγανη.

Το Ασαρλίκ με την όποια ιστορία του (άγνωστη δυστυχώς ακόμη), με την απέραντη πανοραμική θέα του στο κάμπο, δέχεται χρόνια τώρα, χτυπήματα από τα πυρά των

Κουρτ γκελντί

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Παρασκευή, 04 Δεκέμβριος 2009 21:02 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 04 Δεκέμβριος 2009 21:17

κανονιών, από τους κασμάδες των παράνομων, αλλά και έννομων(!!!) χρυσοθήρων, χωρίς κανένας μας να έχει αντιδράσει. Τώρα και το Τζαντί Ντερέ ετοιμάζεται να δεχτεί τα δικά του χτυπήματα.

Όλοι πρέπει να φωνάξουμε μήπως και γλιτώσουμε κάτι από κάθε ντερέ του τόπου μας. Όλοι πρέπει να θέσουμε κάποια ερωτήματα στις αρμόδιες αρχές αλλά και στους εαυτούς μας ίσως:

Έχουμε μάθει την ιστορία του τόπου μας; Έχουμε γνωρίσει τη φυσική ομορφιά της περιοχής μας; Έχουμε εκτιμήσει την ιστορική, κοινωνική και περιβαλλοντική της αξία; Αξίζει για μερικές χιλιάδες ή εκατομμύρια ευρώ να γίνονται τέτοιου είδους βιαστικές παρεμβάσεις; Μήπως πρέπει να αφήσουμε και κάτι να διαχειριστούν οι επόμενες γενιές, που πιθανόν να γνωρίζουν καλύτερα; Γιατί πρέπει να σταματήσουμε να λέμε στα παιδιά μας τις ιστορίες για το Κάστρο, τα ορυχεία, τους μαστόρους, τους ληστές. Γιατί πρέπει να αφαιρέσουμε από τη ζωή μας ένα όμορφο κομμάτι του τόπου μας. Γιατί πρέπει να τα «σιιάξουμε» όλα εμείς;;;

Σας ευχαριστώ

κάτοικος Έβρου

το φράγμα έγινε μετά από ενάμισο χρόνο, τώρα ετοιμάζουν λέει και δρόμους, κιόσκια για την ανάδειξη του σπουδαίου αυτού έργου!